

der er vist feil, saa kunde man undgaa eller rette Feilen, men ved den Feil, der er stet hos mig, er der saavidt mig bekjendt til Dato ikke paavist Spor af, hvad Marsagen dertil har været.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Indhold (se Till. A., Sp. 2435—36.)

vedtoges uden Afstemning.

Sagens Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov, hvorved Bygningslov af 12te April 1889 for Staden Kjøbenhavn med nogle Forandringer udvides til ogsaa at gjælde for Frederiksberg Kommune.

Der afgaves ialt 51 Stemmesedler, som alle vare gyldige.

Valgte bleve: Blom, Dam, Røyer og Schlegel hver med 51 Stemmer, samt Rosenørn med 50 Stemmer.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tvangsauktioner m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2439.)

Sagen sattes under Forhandling.

Søst: Det foreliggende Lovforslag vil jo, hvis det skulde blive ophøiet til Lov, medføre overordentlig indgribende Forandringer i de Regler, som have udviklet sig i Praxis for Tvangsauktioner. At der klæber meget store Mangler ved de nu gjældende Bestemmelser for Tvangsauktioner, lader sig ikke negte, og der er derfor vistnok

stor Trang til at faae Forandringer indførte paa dette Omraade. Om nu det foreliggende Forslag har truffet det Rette i de her foreslaede indgribende Forandringer; kan der maaſte tvistes om; men jeg for mit Vedkommende tror, at fra den praktiske Jurists Side maa man erkjende, at i det Hele og Store er vistnok Lovforslaget saaledes, at man kan være tjent med det, i alt Fald for de 3 første Affsnits Vedkommende. Det er jo navnlig i tvende Retninger, at disse store Forandringer foreslaas indførte. Den første bestaaer deri, at man søger at komme bort fra det nuværende Princip, hvorefter den realiserende Udlægshaver kun søger sine egne Interesser førte igjennem; han sælger kun for at faae sine egne Fordringer fyldestgjorte, men tager ikke mindste Hensyn til Andre. Efter det foreliggende Forslag skal der foregaa paa en vis Maade en Slags Opgjørelse af alle de Interesser, som ere sikrede i Tingene, der skal sælges; og om det end maa siges, at det mulig kan medføre, at det vil blive vanskeliger at faae Prioriteter i faste Eiendomme, tror jeg dog, at i det Hele taget ere de Goder, der opnaaes, saa store, at man maa erkjende, at det er rigtigt at foreslaa denne Wei. Der opnaaes jo derved, at det nu ikke blot bliver den forauktionerende Udlægshaver, der kan opnaae Fyldestgjørelse, men ogsaa de Andre, der have Rettigheder i Tingene. Der opnaaes endvidere, at den nuværende Usikkerhed om, til hvem Kjøbesummen skal betales, falder bort; og der opnaaes endelig en ganske anden Sikkerhed for, at man faar gode Auktions-Bestemmelser. At gaa nærmere ind paa disse Punkter er jo ikke nødvendigt, idet Motiverne tilstrækkeligt anføre de Grunde, som have ledet til at foreslaa denne overordentlig store Forandring, i Forbindelse hvormed naturlig er foreslaet, at de nugjældende 2 første Auktioner over faste Eiendomme bortfalde. Den anden Retning, hvori Forandringen viser sig, er deri, at Auktionsforvalteren faar en langt større Virksomhed eller anden Virksomhed, end han hidtil har havt. Dette Punkt nærer jeg egentlig stor Betænkelse ved, da det paa en vis Maade vil blive, som om man ansatte vedkommende Auktionsforvalter til Formynder for de Andre, som have Interesse i Tingene. Men af de Grunde, som anføres i Motiverne, tror jeg dog, man maa indrømme, at ogsaa dette i det Hele er den rigtige Wei at gaa. Kun skal jeg dog allerede her gjøre opmærksom paa, at naar det i Forslaget er bestemt, at Auktionsforvalteren ved sin Kjøndelse skal afsjøre Tiviste-maal, som opstaa mellem de Forskjellige, der gjøre Fordring paa Kjøbesum, vilde jeg i hvert Fald have foretrukket, at man havde